JYDSKEVESTKYSTEN, FREDERICIA DAGBLAD,
VEJLE AMTS FOLKEBLAD, HORSENS FOLKEBLAD

REJSER.

Skummende øl og sure agurker i München

16–18

LØRDAG 11. SEPTEMBER 2021 · UGE 36

På pæle i Det Indiske Ocean

Familie kørte i taxa rundt i Sri Lanka og mødte pælefiskere, teplukkere, munke og vilde dyr

10–14

Foto: Jakob Øster

Bestil din ferie til varmen
på spies.dk

SPIES
FIND YOUR WAVE

Vejen dertil

Fly København-Colombo t/r kostede før coronakrisen fra 4000 kroner. Flere danske rejsebureauer arrangerer grupperejser eller rundrejser med privatchauffør.

Priser

Rejsetidspunkt: Der er regntid om sommeren, så de fleste besøger Sri Lanka på et andet tidspunkt. Vinternætter i højlandet kan være kølige. Hvaler kan kun ses ud for sydkysten om vinteren.

Overnatning: Vi gav cirka 200 kroner pr. nat for to voksne og to børn på udmærkede hoteller.

Lokaltransport: Vi bookede selv løbende taxaer eller tog for at komme til den næste destination. I alt gav vi 1560 kroner for 640 kilometer med tog og privat taxa.

Safari: Fra Tissamaharama arrangerede vi dags-safari i Yala Nationalpark. Pris inklusive frokost: 250 kroner pr. voksen, børn halv pris.

Elefantbørnehjemmet i Pinnawala: Entré koster 150 kroner pr. voksen, børn halv pris.

Blåhvaler: Et af de bedste steder at se blåhvaler er ud for Mirissa på sydkysten. Sæsonen varer fra november til april. Dagture med båd koster for en voksen fra cirka 300 kroner, børn cirka 40 procent rabat.

Kolorit i srilankansk lokalbus. Foto: Jakob Øster

Mellem højland og strand i Sri Lanka

Der findes et land, hvor man inden for få timers kørsel kan se pælefiskere, Indiana Jones-templer, regnskov og teplantager. Hvor man kan tage på safari blandt elefanter og leoparder, sejle ud for at se blåhvaler og besøge nogle af verdens bedste strande.

Jakob Øster rejser@jfmedier.dk

Solen er hastigt på vej ned over havet ved Sri Lankas sydkyst, da vi ræser af sted langs kystvejen. I en hidsigt arbejdende tuk-tuk passerer vi hastigt nogle af verdens smukkeste strande. Foran mig sidder Priyante, min storsmilende chauffør, og grunden til, at vi kører så stærkt, er, at han har lovet mig, at vi nok skal nå frem, så jeg kan nå at tage det solnedgangsbillede, som er målet for vores lille trehjulede aftenudflugt.

Snart efter signalerer et par vakkelvorne trækors ude i vandet, at vi har fundet, hvad vi er kommet efter. Korsene benyttes af pælefiskere, der hver dag omkring solopgang eller -nedgang med en lang buet fiskestang fisker efter sild og makrel. Mange af fiskerne supplerer desuden deres indtægt ved at lade turister som mig fotografere dem, og hurtigt får vi aftal, hvad tre af de gæve fiskere skal have for at blive foreviget.

Ud i det mørke hav

Strandene her nær Koggala og Ahangama er kendte surferstrande. Store bølger ruller konstant og uophørligt ind og smadrer mod kysten. Som en ivrig influencer på jagt efter billedet med flest muligt likes beslutter jeg mig skyndsomt for at bevæge mig ud i det oprørte hav. Kun derude kan jeg nemlig få både fiskere, strandens palmer og solnedgangen med i ét og samme foto.

Snart efter har jeg - fraregnet mine boksershorts - smidt alt mit kluns og lagt det i en bunke inde på stranden. Min kamerataske indeholdende penge, kreditkort og mobiltelefon tager flinke Priyante sig af. Ude i havet når de højeste bølger mig kort efter næsten helt op til halsen og desperat må jeg holde mit store kamera oppe i strakt arm og håbe, at det ikke bliver ødelagt af det sprøjtende saltvand.

Omgivet af bølgeskvulp og skumsprøjt forsøger jeg at holde mig i ro længe nok til at tage et silhuetbillede af en pælefisker helt omkranset af horisontens røde sol. Den plan må dog hurtigt opgives, da hverken vinklen eller proportionerne passer. I stedet slår jeg blitzen til og lyser forgrunden med de spektakulære fiskere op på en baggrund af magisk solnedgang og palmer i silhuet.

Tosset turist

Priyante smiler over hele femøren, da den tossede turist dyngvåd returnerer til stranden.

- Oya maga yaluar, siger jeg til ham, for det har jeg fået at vide betyder "du er min ven" på singalesisk.

Da jeg en time forinden selv henvendte mig til Priyante på kystvejen nær vores hotel, fornemmede jeg med det samme, at han var en ærlig og oprigtig mand. Og helt som forventet venter min godhjertede nye ven selvfølgelig nu på mig inde på stranden med mine penge og mit tøj. Taget i betragtning af, at alternativet havde været en 16 kilometer lang spadseretur i våde underhylere ind til vores hotel i Unawatuna, priser jeg mig lykkelig for, at min mavefornemmelse omkring min chaufførs ærlighed viser sig at holde stik.

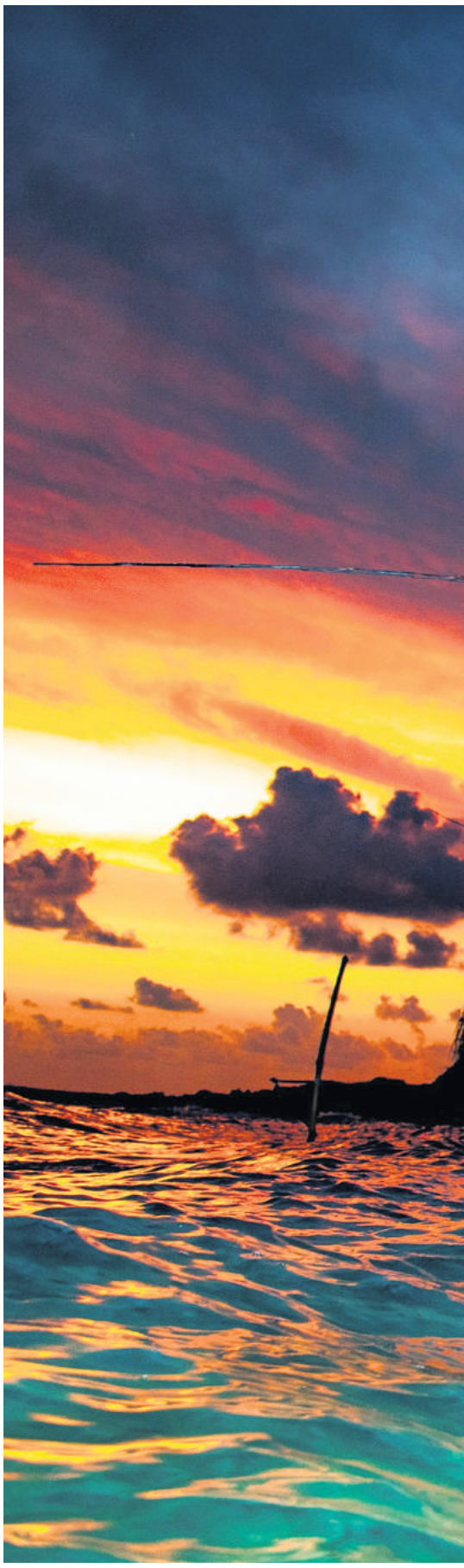

Pælefiskere i solnedgangen foreviget af artiklens forfatter kun iført underhylere. Foto: Jakob Øster

Perlen i Det Indiske Ocean

Et par uger tidligere får vi fra luften de første glimt af Sri Lankas frodige hovedø, som vi nærmer os Colombos Bandaranaike-lufthavn. Omkring os har smilende stewardesser med bare maver fra SriLankan Airlines netop gjort flyet klar til landing. Med høje forventninger ankommer vi til landet, der på verdenskortet ligner en tåre under Indiens kind.

Med min kæreste, Charlotte, og vores to børn er jeg taget på selvarrangeret rundrejse til landet, der også kaldes for "Perlen i Det Indiske Ocean". Egentlig har vi tænkt os at tage lokale busser og tog rundt på hovedøen, hvilket vil give os muligheden for at komme tæt på landets lokalbefolkning. Men

LÆS MERE
NÆSTE SIDE

Vilde, blå påfugle stammer fra Indien og Sri Lanka, men er indført flere steder i verden. Foto: Jakob Øster

Mahouter (elefantpassere) bader dagligt elefanterne i den brede flod. Foto: Jakob Øster

En familie og en masse bagage kan sagtens være i én tuk-tuk. Foto: Jakob Øster

Munke ved flodbredden i Tissamaharama. Foto: Jakob Øster

Teplukning foran en plantage i byen Ella. Foto: Jakob Øster

FORTSAT FRA SIDE 11

en flink taxachauffør i lufthavnen tilbyder os i stedet at gøre den lidt over hundrede kilometer lange tur hele vejen til vores første destination - den tidligere hovedstad Kandy - i privat taxa for blot 300 kroner.

Vi skynder os at takke ja - og det går op for os, at vi i hver by bare kan hyre nye taxachauffører til at tage os videre på vores rundrejse. Afstandene i det centrale og sydlige Sri Lanka er korte, og for få hundrede kroner kan vi dermed i private, nyere biler let og luksuriøst tilbagelægge de i gennemsnit 120 kilometer om dagen, vi har sat os for.

Forældreløse elefanter

Fra Kandy starter vi til ungernes udtalte tilfredshed med at tage på en dagsudflugt til Pinnawala-elefantbørnehjemmet. Her tager man sig af efterladte, forældreløse skovelefanter, og stedet huser i dag omtrent hundrede elefanter, som udgør verdens største elefantflok i fangenskab. Her kan vi se *mahouter* (elefantpassere) bade elefanterne i en bred flod og selv være med til at fodre dyrene. Dagligt indtager de kolossale snabeldyr op til 250 kilo føde - primært græs, sukkerrør, jackfrugt, kokosnødder og tamarind.

Selv om vi altså primært stateligt lader os transportere rundt i landet i privattaxaer, har vi fortsat en enkelt lokal togtur gennem det frodige land på programmet. Den plan er dog lige ved at gå i vasken, for på togstationen i Kandy viser det sig, at alle billetter på både første og anden klasse på turen videre gennem højlandet for længst er udsolgt. På anden klasse tillades man dog ombordstigning uden pladsbillet, så har man mod på det, kan man prøve lykken og håbe at kunne købe sig til en siddeplads undervejs, når andre passagerer står af.

I stedet for at risikere at stå op i otte timer stikker jeg hovedet indenfor på stationsforstanderens hyggelige kontor.

- *Suba sendayawak* - "god aften" på singalesisk - siger jeg til ham, og snart efter har han budt mig på te.

LÆS MERE SIDE 14

Gennem teplantager i Sri Lankas højland. Foto: Jakob Øster

FORTSAT FRA SIDE 12

Lidt senere har han også sørget for, at jeg kan købe fire andenklassesbilletter til morgendagens togtur - billetter, der ellers var øremærket til stationsforstanderen selv og hans stationsforstanderkollega på stationen i Colombo.

Byen i tågeskoven

Et hyggeligt blåmalet tog stoppet til randen med hjertelige lokale bringer os derfor videre til den tågeskovomkransede bjergby Ella. Den tidligere britiske kolonimagt ryddede her dele af junglen for at få plads til at plante te - og overalt omkring byen kan man nu se hårdtarbejdende, fingernemme lokale damer plukke teblade i rullende bakker foran grandiose plantager.

Selve højlandsbyen er enhver økoturists drøm. Her er hyggelige gæstehuse og caféer med fairtrade-produkter, og her myldrer med børnefamilier og backpackere, der er tiltrukket af landets attraktive prisniveau. Men som det sig hør og bør i paradiser skal man bogstaveligt talt tage sig i agt. På vej ned fra den stejle stentrappe fra vores økogæstehus er jeg lige ved at træde på en over en meter lang slange, der dog hurtigt, ja, du gættede rigtigt, slanger sig væk.

Asiatisk safari

Vi fortsætter til byen med det ikke så mundrette navn Tissamaharama, indgangsbyen til Yala-nationalparken. Sri Lanka er ikke nogen særlig kendt safaridestination, men monteret på magelige sæder på ladet af en kæmpe Land Rover føles en tur rundt i parken ikke så ulig den ægte vare i Afrika.

Parken huser både leoparder og elefanter og er et af få steder i verden uden for Indien, hvor man kan se vilde, blå påfugle. Både elefant og leopard ser vi dog kun på lang afstand, men ungerne er alligevel ellevilde og er fint tilfredse med, at det kun er hvidskæggede srilankanske langur-aber, bøfler, varaner og påfugle i parringsdans, de får at se helt tæt på.

I alle de byer, vi besøger, ser vi talrige munke gå rundt i deres karakteristiske orangefarvede kutter. Mere end 70 procent af landets befolkning er singalesiske buddhister, og her er flere end 6000 buddhistiske klostre og flere end 30.000 munke. Alle de munke, vi møder, er smilende og venlige og lader os fotografere dem, alt det vi lyster, inden de byder os velkommen til deres land. Store skilte foran templerne kundgør, at "himlens fugle og skovens dyr har lige så meget ret til at være her som os".

Fantastiske strande

Til sidst slapper vi af på sydkystens uforlignelige strande. Vi starter i kystbyen Tangalle, der byder på smukke bugter og flotte, lange hvide sandstrande. Vi har ikke forinden booket overnatning, men ved ankomst går jeg rundt på må og få, mens familien venter på en lille café.

På den måde finder jeg en lille perle af et hotel. Hotel Sanrel, som det hedder, ligger idyllisk med stranden på den ene side og en indlandslagune på den anden. Den pittoreske beliggenhed betød dog ulykkeligvis også, at hotellets tidligere ejer var blandt de mere end 20.000 srilankanere, der omkom under tsunamien i 2004. Den pludselige flodbølge kastede ham nemlig fra stranden over i lagunen, hvor han druknede.

Ligger her og roder i det ferske vand. Foto: Jakob Øster

Værelserne på Sanrel er simple og uden aircondition, men har store balkoner med udsigt ud over strand og lagune og koster under 200 kroner pr. nat for hele familien. Her er strandcafé, svajende palmer, hængekøjer og flinke rygsækrejsende fra hele verden.

Ude i havet er der flere steder lavet stendiger, som bryder bølgerne og gør, at man kan bade i havet næsten uden strøm. Det er et perfekt sted for familien at slappe af, mens børnene boltrer sig i bølgen blå.

Vi slutter vores rejse i Unawatuna, hvis strand tidligere har figureret på flere lister over verdens bedste strande. Billige hyggelige caféer ligger som perler på en snor langs stranden, hvor ungerne kan bygge mægtige sandslotte, mens jeg med tuk-tuk om aftenen sætter kursen mod pælefiskerne i solnedgangen.

Sri Lanka er på mange måder den perfekte familiedestination. Konflikten mellem tamiler og singalesere er heldigvis for længst overstået, og med afslapning, strande, vilde dyr og masser af kulturoplevelser inden for korte afstande er Sri Lanka på én gang et af verdens lettest tilgængelige og mest paradisiske rejsemål.